

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 3C/256/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515204481
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515204481.2

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v právnej veci starostlivosti súdu o mal. J. J., nar. X.X.XXXX a mal. L. J., nar. X.X.XXXX, obaja bytom E. XXX/XX, XXX XX J. Q. deti rodičov matka: E. C., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXX/XX, J. Q., občianka SR, právne zastúpená Advokátska kancelária Hovan a Hospoduka, s.r.o. so sídlom M. Gorkého 8, 052 01 Spišská Nová Ves, otec: O. E. J., nar. X.X.XXXX, bytom C. U. XX, J. Q., občan SR, právne zastúpený Janou Fabišíkovou, advokátkou, Mlynárska 19, Košice o návrhu otca na obnovu konania vedeného pred tunajším súdom pod sp. zn. 4P/56/2013 takto

rozhodol:

I. Súd návrh na obnovu konania vedeného Okresným súdom Stará Ľubovňa pod sp. zn. 4P/56/2013 zamieťa.

II. Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporkyni trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 501,91 eur na účet právneho zástupcu Advokátska kancelária Hovan a Hospoduka, s.r.o. so sídlom M. Gorkého 8, 052 01 Spišská Nová Ves do troch dní právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1.Otec mal. detí O. E. J. (ďalej len „navrhovateľ“) sa podaným návrhom smerujúcim proti matke mal. detí Márií Dulákovej (ďalej len „odporkyňa“) doručeným súdu dňa 14.9.2015 dožadoval obnovy konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 4P/56/2013, predmetom ktorého bola úprava rodičovských a práv a povinností k mal. deťom a ktoré bolo ukončené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 4P/56/2013-506 zo dňa 13.4.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 9CoP/12/2015-563 zo dňa 30.6.2015, ktorým odvolací súd potvrdil napádaný rozsudok okrem výroku o náhrade trov konania, v ktorej časti vrátil vec súdu prvého stupňa na rozhodnutie. Vo veci samej žiadal potom zveriť mal. deti do striedavej starostlivosti oboch rodičov.

2.Svoj návrh odôvodnil tým, že sú tu skutočnosti a dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a je toho názoru, že môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Dôkazom, ktorý navrhovateľ nemohol použiť v pôvodnom konaní je ukončenie trestného konania a obžaloba podaná Okresnou prokuratúrou v Starej Ľubovni č.k. Pv 285/14/7710-18 zo dňa 22.12.2014 na obvinenú E. C. preto, že marila výkon rozhodnutia po tom, čo sa proti nej bezvýsledne použili opatrenia v občianskom súdnom konaní smerujúce k výkonu rozhodnutia súdu. Predmetná obžaloba mu bola doručená dňa 16.6.2015. Až v júli 2015 sa teda dozvedel o dôvode obžaloby. Ukončenie prípravného konania a vznesenie obžaloby proti odporkyni (22.12.2014) už bolo v čase pôvodného konania, ale o tejto skutočnosti v tom čase navrhovateľ nemal vedomosť a nemohol túto skutočnosť použiť ako dôkaz. Ďalej v návrhu uviedol, že súd vo svojom rozhodnutí zveril mal. deti do starostlivosti matky, pričom nebral do úvahy fakt, že odporkyňa - matka mal. detí .opakovane a úmyselne porušuje základné práva detí na oboch rodičov, keď mu opakovane bránila v styku s deťmi. Na odporkyňu podal 12 trestných oznámení a na prvostupňovom súde bol voči odporkyni vedený aj výkon rozhodnutia pod sp. zn. 4Em/1/2014, v ktorom boli odporkyni uložené pokuty vo výške 200 eur, 200 eur a 30 eur. Uloženie týchto pokút potvrdil aj odvolací súd. Ako

ďalšie argumenty k povoleniu obnovy konania uviedol pomer hlasov, v ktorom bolo prijaté rozhodnutie Krajského súdu v Prešove v konaní 9CoP/12/2015 v časti týkajúcej sa dlžného výživného (3:1). Evidentne mal jeden sudca v senáte rovnaký názor na výšku dlžného výživného ako navrhovateľ, pretože ustálená výška, ktorou prispel na výživu detí vo výške 4 758,09 eur je podstatne nižšia. Aj v časti prípravy detí na styk s otcom je podľa jeho názoru rozsudok súdu prvého stupňa nevykonateľný, pretože odporkyňa deti v určený čas navrhovateľovi neodovzdáva. Takisto poukázal na klamlivé tvrdenie odporkyne ohľadom spolužitia oboch rodičov v spoločnej domácnosti, ktorá tvrdila, že s ňou a deťmi navrhovateľ nebyval, ale z vyjadrenia matky odporkyne v konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa sp. zn. 7C/288/2015 vyplýva niečo iné a túto skutočnosť považoval za zásadnú pri otázke rozhodovania o zverení mal. detí do starostlivosti niektorému z rodičov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal návrhu na povolenie obnovy konania vyhovieť.

3. Následne navrhovateľ súdu doložil rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 1T/191/2014-195 zo dňa 28.9.2015, ktorým bola odporkyňa uznaná vinnou zo spáchania prečinu marenia výkonu rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona a bolo upustené od uloženia trestu, oznámenie, že dňa 26.12.2015 mu odporkyňa odmietla umožniť styk s mal. deťmi, v dôsledku čoho podal trestné oznámenie a komunikáciu medzi účastníkmi konania týkajúcu sa toho, u ktorého z nich budú deti počas víkendu od 16.1.2016 do 17.1.2016.

4. Odporkyňa s návrhom navrhovateľa nesúhlasila z jej písomného vyjadrenia vyplýva, že navrhovateľ opomína druhú podmienku povolenia obnovy konania, a to že nový dôkaz preukazuje skutočnosti, ktoré môže pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Čo však je priaznivejšie pre mal. deti? Skutočnosť, že rodičia majú problém realizovať bezkonfliktne styk s mal. deťmi bola súdom známa už v čase rozhodovania v pôvodnom konaní. Už tam navrhovateľ opakovane prezentoval počty svojich trestných oznámení a nevaživý postoj voči nej. Trestný rozsudok za skutok spáchaný v súvislosti s úpravou práv a povinností k mal. deťom, ktorého sa dopustila ešte pred právoplatnosťou rozhodnutia súdov o tejto úprave, nie je takým rozhodnutím, ktoré môže ovplyvniť rozhodovanie o tejto úprave práv a povinností. Negoval by sa tým zmysel rozhodovania súdu v reálnom čase, teda ku dňu rozhodnutia súdu. Obava navrhovateľa o nerešpektovaní rozhodnutí súdov z jej strany je iracionálna a irelevantná. Navrhovateľ iba opakovane uvádza skutočnosti, ktoré uvádzal už pred súdom prvého stupňa a pre svoje tvrdenia mal možnosť produkovať dôkazy. To sa týka aj výšky jeho výdavkov, ale aj spolužitia s matkou v spoločnej domácnosti. Napríklad výsluch p. I. C. mohol uviesť aj v pôvodnom konaní, toto svoje právo však nevyužil.

5. Na pojednávaní účastníci konania a ich právni zástupcovia na písomných podaniach zotrvali.

6. Podľa § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Podľa § 230 ods. 1 O.s.p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote 3 mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy alebo od toho času keď ho mohol uplatniť. Podľa § 230 ods. 3 O.s.p. navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné. Podľa § 234 ods. 1 O.s.p. návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí.

7. Obnova konania je tradičným druhom mimoriadneho opravného prostriedku slúžiacim na prieskum meritorných rozhodnutí súdov. Mimoriadnosť inštitútu obnovy konania sa prejavuje aj v taxatívnom vymedzení tak rozhodnutí, ktoré je možné napadnúť návrhom na obnovu konania, ako aj dôvodov, z ktorých je obnova prípustná. Návrh na obnovu konania možno uplatniť voči všetkým právoplatným rozsudkom s výnimkou rozsudkov o vyslovení, že manželstvo sa rozvádza, je neplatné alebo neexistuje.

8. Aktuálna právna úprava definuje šesť dôvodov prípustnosti návrhu na obnovu konania uvedených v § 228 ods. 1 písm. a) až f) O.s.p. Z hľadiska posúdenia prípustnosti návrhu na obnovu konania je dôležité, aby navrhovateľ dostatočne presne vymedzil dôvod obnovy. To neznamená, že musí nutne vykonať právne posúdenie (uvedenie, o ktorý právny dôvod obnovy ide), ale je potrebné, aby konkrétne označil skutočnosti, ktoré, podľa jeho názoru, odôvodňujú povolenie obnovy konania.

9.Navrhovateľ sa povolenia obnovy konania domáhal v zmysle cit. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p., a to z dôvodu obžaloby podanej na odporkyňu, v ktorej bola obžalovaná z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia a podporne aj vzhľadom na rozdielnosť názorov na výšku nákladov, ktoré mali byť započítané na plnenie vyživovacej povinnosti, nevykonateľnosť rozhodnutia a klamlivé tvrdenia odporkyne týkajúce a spoločného spolužitia.

10.Súd po preskúmaní návrhu na povolenie obnovy, vyjadrenia odporkyne k návrhu, priložených listinných dôkazov ako aj po vypočutí účastníkov konania a oboznámením sa s obsahom pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 4P/56/2013 (ďalej len „pôvodné konanie“) a 1T/191/2014 dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný.

11.Pre povolenie obnovy konania z dôvodu navrhnutého navrhovateľom, teda podľa § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p., je potrebné kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to že ide o rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré už síce existovali v čase vydania napadnutého rozhodnutia, avšak účastník bez vlastnej viny o nich nemal vedomosť, a preto ich nemohol označiť alebo predložiť súdu a zároveň musí byť splnená aj druhá podmienka, v zmysle ktorej je možné predpokladať, že dotknuté skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy sú spôsobilé privodiť pre účastníka (navrhovateľa obnovy konania) priaznivejšie meritórne rozhodnutie.

12.Hlavnou okolnosťou, ktorou navrhovateľ odôvodňoval návrh na povolenie obnovy konania, bolo podanie obžaloby na odporkyňu pre marenie výkonu úradného rozhodnutia, o čom sa dozvedel až dňa 16.6.2015 a následne aj uznanie odporkyne vinou zo spáchania tohto prečinu. Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1T/191/2014 súd zistil, že obžaloba na odporkyňu bola súdu doručená dňa 22.12.2014, navrhovateľovi bola doručená dňa 16.6.2015.

13.Je potrebné zdôrazniť, že predmetom pôvodného konania bola úprava rodičovských práv a povinností k mal. deťom pochádzajúcim zo vzťahu účastníkov konania, v rámci ktorého sa rozhoduje o tom, ktorému rodičovi budú deti zverené, o výške výživného, ktorým má prispievať na výživu detí rodič, ktorému neboli deti zverené a o úprave styku detí s rodičom, ktorému neboli zverené. Za účelom rozhodnutia o týchto otázkach sa zisťujú okolnosti umožňujúce vyvodiť záver, čo je vzhľadom na vek detí, ich všestranný vývin a ich vzťahy k rodičom možné považovať za najlepšie pre mal. deti. Uvedené zahŕňa samozrejme aj skúmanie vzťahu detí k tomu - ktorému rodičovi a vzťahu rodičov.

14.Ako je zrejmé zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4P/56/2013, súdu prvého stupňa boli v čase rozhodovania vo veci samej známe nezhody medzi otcom a matkou mal. detí, ako aj problémy pri styku otca s mal. deťmi na základe predbežného opatrenia upravujúceho styk detí s otcom do rozhodnutia vo veci samej. Uvedené vyplýva aj z konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 4Em/1/2014, ktoré bolo pridelené sudkyňi konajúcej aj vo veci samej a na ktoré navrhovateľ vo vyjadreniach v pôvodnom konaní odkazoval. Práve kvôli týmto konfliktom medzi rodičmi a ich neschopnosti racionálne a efektívne komunikovať vo veciach týkajúcich sa mal. detí boli v pôvodnej veci nariadené 2 znalecké posudky, ktoré sa týkali predovšetkým posúdenia vzťahov mal. detí ku každému z rodičov a otázku, komu je za danej situácie vhodnejšie zveriť mal. deti do starostlivosti. Obaja znalci skonštatovali, že za súčasnej situácie, vychádzajúc a zohľadniac stav vzťahu rodičov medzi sebou, je vhodnejšie zveriť mal. deti do starostlivosti matky. Podaná obžaloba len potvrdila vzťahové problémy medzi rodičmi mal. detí, avšak nič nezmenila na tom, že prvostupňový súd v pôvodnom konaní mal vedomosť o týchto problémoch a pri svojom rozhodnutí túto skutočnosť zohľadnil. Podaná obžaloba a aj následne vydaný trestný rozsudok nič nemenia na vzťahu mal. detí k svojim rodičom, keďže vzhľadom na svoj vek nie sú schopní ešte pochopiť ich význam.

15.Skutočnosť, že bola na odporkyňu podaná dňa 22.12.2014 obžaloba, preto súd nepovažuje za takú skutočnosť, ktorá by bola spôsobilá privodiť pre účastníka (navrhovateľa obnovy konania) priaznivejšie meritórne rozhodnutie, najmä s prihliadnutím na závery znaleckých posudkov a na čas, ktorý uplynul od právoplatného ukončenia pôvodného konania. Navyiac je potrebné uviesť, že obžaloba bola na tunajší súd doručená dňa 22.12.2014, teda pred vyhlásením rozsudku súdu prvého stupňa. Navrhovateľ podal pred aj počas pôvodného konania na odporkyňu množstvo trestných oznámení (cca 12), bol v trestnej veci vypočutý ako poškodený a svojho práva na preštudovanie výsledkov vyšetrovania sa vzdal. Aj keď obžaloba bola navrhovateľovi doručená až dňa 16.6.2014, navrhovateľ mal možnosť zabezpečiť si aj tento dôkaz pred vyhlásením rozhodnutia súdu prvého stupňa v pôvodnom konaní. Skutočnosť, že svoje právo nevyužil, resp. že si nezistil stav trestného konania, neodôvodňuje povolenie obnovy

konania. Navrhovateľ pritom dňa 4.4.2015 podával jedno z trestných oznámení na odporkyňu, čiže je veľmi vysoko pravdepodobné, že sa zaujímal aj o výsledok skôr podaných trestných oznámení a že v skutočnosti mal vedomosť o podanej obžalobe aj skôr, ako mu bola preukázateľne doručená. Obžaloba mu pritom bola doručená .

ešte pred rozhodnutím odvolacieho súdu, teda nejde o skutočnosť, ktorú by v pôvodnom konaní nemohol použiť.

16. Pokiaľ ide o ďalšie dôvody uvádzané navrhovateľom, tieto súd takisto nepovažuje za dôvody, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania, pretože jednak ide o skutočnosti známe už v čase rozhodovania súdu prvého stupňa v pôvodnom konaní, teda nejde o skutočnosti, resp. dôkazy, ktoré by navrhovateľ nemohol predložiť a tiež z dôvodu, že z návrhu navrhovateľ na povolenie obnovy konania nie je zrejmé, v akom smere by tieto skutočnosti mali privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

17. Skutočnosť, že jeden sudca odvolacieho súdu mal iný názor v otázke dlžného výživného ešte neznamená, že sa stotožnil v plnej miere stotožnil s názorom navrhovateľa, pričom ako je zrejmé z odôvodnenia odvolacieho súdu v pôvodnom konaní, išlo o nezhody v zanedbateľných položkách. Skutočnosťami odôvodňujúcimi obnovu konania v zmysle cit. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. sú pritom skutočnosti, ktoré reálne existujú pred rozhodnutím súdu a účastník by ich mohol predložiť, nie však názory súdu pri odôvodnení rozhodnutia.

18. Obnova konania kvôli „nevykonateľnosti“ rozhodnutia z dôvodu jeho nerešpektovania povinnou osobou, resp. z dôvodu obavy navrhovateľa, že povinnosti uložené v rozhodnutí nebudú riadne plnené, je zrejmým nepochopením inštitútu obnovy konania. Ak niekto nerešpektuje vykonateľné rozhodnutie súdu, nejde o skutočnosť, ktorá existovala pred vydaním rozhodnutia, ale logicky o skutočnosť, ktorá nastala až po vydaní rozhodnutia, pretože nemožno nerešpektovať niečo, čo neexistuje. Na účely vynútenia si plnenia povinnosti slúži inštitút výkonu rozhodnutia, nie obnovy konania. Ak navrhovateľ mal na mysli nerešpektovanie predbežného opatrenia v priebehu pôvodného konania, je potrebné uviesť, že podal návrh na obnovu pôvodného konania, ktorým sa skončila vec sama a nie konania, v ktorom bolo vydané predbežné opatrenie. Na výkon predbežného opatrenia sa pritom viedol výkon rozhodnutia.

19. Takisto prípadné klamlivé tvrdenia odporkyne ohľadom spolužitia s navrhovateľom v spoločnej domácnosti podľa názoru súdu nie sú v danom prípade dôvodom na povolenie obnovy konania. Predovšetkým je potrebné uviesť, že nie je zrejmé, v čom by mala byť otázka prípadného spolužitia účastníkov konania tak závažná pri posúdení zverenia detí do starostlivosti jedného z rodičov a aké vo veci priaznivejšie rozhodnutie pre navrhovateľa by mala privodiť. Je zrejmé, že navrhovateľ sa o deti zaujímal od narodenia. Z pohľadu zverenia detí do starostlivosti jedného z rodičov podľa názoru súdu nie je až tak dôležité, či s nimi bol v spoločnej domácnosti alebo ich prišiel pozrieť do domácnosti matky a potom odišiel. Ako skonštatoval aj znalec H.. P., nezáleží až tak na časovom rozsahu styku, ako na kvalite komunikácie a kooperácii rodičov detí. Podstatné pre zverenie mal. detí bola otázka ich vzťahu k obojmu rodičom a ich najlepšieho záujmu, ktorý bol najmä vzhľadom na podané znalecké posudky posúdený tak, že ich zveril do starostlivosti matke. Stav minimálne od začiatku roka 2013 je pritom taký, že navrhovateľ nebýval s odporkyňou v spoločnej domácnosti. Skutočnosť, že rodičia mal. detí nežili v spoločnej domácnosti, prvostupňový súd skonštatoval v rozsudku v pôvodnom konaní, teda navrhovateľ ju mohol namietat, ak ju považoval za tak závažnú. Túto skutočnosť však navrhovateľ v odvolaní v pôvodnom konaní nenamietal. 20. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrh na obnovu konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 4P/56/2013 zamietol. Na záver súd ešte poznamenáva, že nielen z tohto konania (na súde sú aj ďalšie spory vyplývajúce z narušených vzťahov medzi účastníkmi konania) vyplýva, že nevráživosť medzi rodičmi mal. detí naďalej pokračuje a tieto sú stále nástrojom vzájomného boja oboch rodičov. Oboja rodičia zrejme ešte stále nepochopili, že napätie v ich vzťahu detí veľmi citlivo vnímajú a hľadanie subjektívnych riešení, ktoré vyhovujú iba jednej strane určite neprospeje mal. deťom, ich vývinu a psychickej pohode, pocitu bezpečia a istoty, ktoré v tomto veku predovšetkým potrebujú. Opakovane preto súd upozorňuje oboch rodičov, že rodičia majú uspokojovať potreby svojich detí a nie naopak. Uvedené však nepôjde bez vzájomných ústupkov a ústretovosti, ktoré sa môžu javiť tej ktorej strane ako ich prehra, ale ktoré pomôžu deťom vrátiť radosť zo života a upevňovať ich duševnú pohodu.

21.O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 232 ods. 2 O.s.p. tak, že zaviazal navrhovateľa ako neúspešného účastníka nahradiť trovy konania odporkyni, ktorá v tomto konaní bola úspešná.

Právny zástupca odporkyne podaním doručeným súdu dňa 4.7.2016 vyčíslil trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia sumou 501,91 eur.

22.Súd vychádzal z neoceniteľného predmetu sporu podľa § 11 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov je odmena za jeden úkon právnej služby vykonaný v roku 2015 v sume 64,53 eur a za rok 2016 v sume 66 eur, pričom súd je viazaný návrhom úspešného účastníka do takej miery, že nemôže priznať úspešnému účastníkovi viac alebo iné trovy, ako si výslovne uplatnil.

Odmena v sume 64,53 eur patrí za 2 úkony právnych služieb, a to:

- prevzatie a prípravu zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/),
- písomné podanie zo dňa 19.11.2015 (§ 13a ods. 1 písm. c/),

Odmena v sume 66 eur patrí za 2 úkony právnych služieb, a to:

- vyjadrenie zo dňa 24.6.2016 (§ 13a ods. 1 písm. c/),
- účasť na pojednávaní dňa 28.6.2016 (§ 13a ods. 1 písm. d/)

Celkovo patrí odporkyni odmena jej právneho zástupcu v sume 261,06 eur. K tejto odmene sa pripočítava aj paušálna náhrada miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov, za 2 úkony v roku 2015 á 8,39 eur a 2 úkony v roku 2016 á 8,58 eur, spolu 33,94 eur.

Cestovné náhrady za účasť na pojednávaní dňa 28.6.2016 v sume 37,46 eur (zo J. F. R. do J. Q. tam a späť 124 km, základná sadzba 0,183 eur/ km, náhrada za spotrebované pohonné hmoty pri cene 1,254 eur /l, priemernej spotrebe 0,095 l).

Náhrada za stratu času na pojednávaniach dňa 28.6.2016 v sume 85,80 eur 6 polhodín á 14,30 eur.

Právny zástupca odporkyne je platcom DPH, preto sa mu odmena v zmysle § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky zvyšuje o 20 % DPH čo pri základe 418,26 eur je 83,65 eur. Odmena včítane DPH potom činí sumu 501,91 eur. V dôsledku toho na trovách právneho zastúpenia patrí odporkyni suma 501,91 eur..

23.Trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 501,91 eur je navrhovateľ povinný v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť na účet právneho zástupcu odporkyne Advokátska kancelária Hovan a Hosopudka, s.r.o. so sídlom M. Gorkého 8, 052 01 Spišská Nová Ves do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.